

Păunul

Ion Barbu

Se ploconea răsăritean și moale,
Mălai din mâna ta să ciugulească.
Albastru pâlpâia și cald, în poale
Ca pânzele alcoolului, în ceașcă.

Pe butură, nebunul tău cu scufă
Ochi inegali grozav de triști rotea,
Și mâna ți-a sucit, cum storci o rufă,
Și-a rupt și gâtul păsării, care bătea.